

Posudek vedoucího bakalářské práce

Margarety Krpcové

Vznik, růst a působení křesťanských společenství na sídlišti Černý Most v Praze 14 se zaměřením na církev bratrskou

Bakalářská práce je autorčiným prvním výstupem z projektu sledování účinnosti působení církví na jednom z nových pražských sídlišť; projekt bude pokračovat a měl by vyústit v práci diplomovou. Proto nebylo nutné, aby bakalářská práce zahrnula všechno, co se k tématu dá říci. V této fázi se autorka z podnětu vedoucího práce zaměřila především na empirický výzkum, teologickou reflexi výsledků a příslušné závěry by měla obsahovat až následná práce cca za tři roky - výsledky teprve ukážou, zda popisovaná situace představuje počáteční problémy života církví, které je třeba překonat vytrvalostí, nebo zda jsou lidsky viděno nepřekonatelné. Z téhož důvodu také práce má poměrně chudý seznam literatury - vedoucí práce považoval za účelné, aby autorka byla v této fázi uchráněna různých pastorálně-teologických konceptů, iluzí a receptů a konfrontovala se s nimi až v závěrečné fázi, kdy se bude moci opřít o zjištěná fakta. Nicméně práce prozrazuje autorčino jasné teologické stanovisko ke sledované problematice. Dobrou myšlenkou bylo zahrnutí srovnání s působením Svědků Jehovových a muslimské komunity jako činitelů fenomenálně srovnatelných.

Závěr, který se zatím rýsuje, je ten, že misijní efektivita tak mnohé práce je velice nízká, a že kupodivu ani konfesní rozdíly (sledovány CB, ŘKC, CASD, KS) nehrají podstatnou roli. Cenné je zjištění, že tento typ práce sice nemá výrazný ohlas v nevěřícím prostředí, ale přitahuje členy tradičních církví. Snad to ukazuje na jistý deficit vnitrocírkevní práce a na to, že se církve budou nejdříve muset takto vnitřně pro-misijně proměnit, než jim Pán Bůh svěří nějaké mimocírkevní lidi. Zajímavým zjištěním je i pozitivní postoj komunální správy k aktivitám církví. Pozoruhodné je i zjištění, že i sbor církve evangelikálního typu jako je CB prakticky roste způsobem typickým pro tzv. lidové církve, tj. mobilitou členů a natalitou. Potěšitelná je i informace o dobré ekumenické spolupráci. Všechna tato zjištění by bylo dobré zpracovat do článku a publikovat.

Práce M.Krpcové je tedy jednoznačně přínosná z obsahového hlediska, přináší informace o tématu dosud nezpracovaném.

Kritické poznámky jsou jen drobné:

- V kapitole 2 je asymetrické členění - u CB a KS „Obecná charakteristika a historie vzniku církve“, u ŘKC „Obecná charakteristika vzniku farností...“, u CASD nic - dějiny daných denominací by bylo možno beze škody vypustit.
- Přílohy IV. a V. rovněž nic nepřinášejí a bylo by je možno vypustit
- V závěru s. 36 jde zřejmě o přeřeknutí - aspekty by bylo třeba „vzdvihnout, zdůraznit“, nikoli „podpořit“...
- U Svědků Jehovových se dočítáme (s.34), že jejich činnost na sídlišti je „nepřehlédnutelná“, bylo by však důležité zjistit její akceptanci obyvateli - zejména zda je tu nějaké společenství vzniklé z jejich působení a zda roste.
- Na s. 28 se píše o účasti věřících ze Slova života - není jasné, zda jde o působení tohoto společenství odjinud či privátní aktivitu členů bydlících na sídlišti či něco jiného.

Práce je psána dobrou češtinou a přiměřeným stylem. Formálních chyb není mnoho, zřejmě jsou důsledkem přehlédnutí, např. na s. 31 ř. 9 zřejmě vypadla spojka, na s. 14 „Křesťanské společenství, u jejíhož počátku“ jde zřejmě o eliptický anakolut (autorka zřejmě

mínila „církev“). Ekumenicko-teologicky lingvistickým problémem je, jak jedním pojmem označit CB, KS a ŘKC, autorka mluví o náboženských společenstvích či křesťanských společenstvích, snad by bylo lépe mluvit o církevních společenstvích, jednoznačně dobré řešení ovšem neexistuje.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm výborný.

V Domažlicích v úterý po Sexagesimae, A.D.MMVIII.

Doc. Mgr. et Mgr. Jaroslav Vokoun, Th.D.

